

27 Οκτωβρίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΥΗΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/Ή ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 458/89).

Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Φορολογικά έτη 1978(77)-1987 — Ενοίκια — Δικαίωμα επιλογής φορολογίας με βάση την ετήσια αξία κατοικίας αντί τα ενοίκια — Υπό ποιές προϋποθέσεις επιτρέπεται η επιλογή αυτή — Δεύτερη επιφύλαξη του Άρθρου 5(1)(στ) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων.

5

Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Επιβολή πρόσθετης φορολογίας — Οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι 1978-1988 — Εφαρμοστέες αρχές.

10

Ο αιτητής υπέβαλε δηλώσεις εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1978(77) - 1987, χωρίς να συμπεριλάβει στο εισόδημά του τα ενοίκια που εισέπραττε από το σπίτι του στο Στρόβολο, το οποίο ανεγέρθηκε και ενοικιάστηκε για πρώτη φορά όταν ο αιτητής ήταν τοποθετημένος στη Λεμεσό όπου εργαζόταν. Ο καθ' ου η αίτηση προέβηκε σε επιπρόσθετες φορολογίες εναντίον των οποίων ο αιτητής υπέβαλε ένσταση. Η ένσταση απορρίφθηκε με αποτέλεσμα ο αιτητής να καταχωρήσει την παρούσα προσφυγή στην οποία εγείρονται τα ακόλουθα ερωτήματα.

15

1) Κατά πόσο τα ενοίκια που εισέπραττε ο αιτητής από την εν λόγω οικία υπόκεινται σε Φόρο Εισοδήματος.

20

2) Κατά πόσο ο αιτητής δικαιούται να φορολογηθεί με βάση την ετήσια αξία της ιδιοκτησίας του στο Στρόβολο, αντί με βάση τα ενοίκια που εισέπραττε, σύμφωνα με τις πρόνοιες της δεύτερης

25

επιφύλαξης του Άρθρου 5(1)(στ).

- 5 3) Κατά πόσο ο καθ' ου η αίτηση είχε δικαίωμα να επιβάλει πρόσθετες φορολογίες πέραν των 6 χρόνων και συγκεκριμένα να προβεί στην αναθεώρηση των φορολογιών των ετών 1978(77)-1982.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

- 10 1. Τα ενοίκια υπόκεινται σε φορολογία με βάση το Άρθρο 5(1) των περί Φόρολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1983.
- 15 2. Η δεύτερη επιφύλαξη του Άρθρου 5(1)(στ), δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση, για το λόγο ότι ο αιτητής δεν είχε μετατεθεί αλλά είχε τοποθετηθεί στη Λεμεσό όταν προσλήφθηκε από την Α.Η.Κ. και επίσης ο αιτητής δεν είχε ιδιόκτητη κατοικία στον Στρόβολο όταν τοποθετήθηκε στη Λεμεσό.
- 20 3. Το Άρθρο 23 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978- 1988, δίδει εξουσία στον Έφορο Φόρου Εισοδήματος να επιβάλει πρόσθετες φορολογίες όπου κρίνει ότι ο φορολογούμενος δεν φορολογήθηκε ή φορολογήθηκε με ποσό λιγότερο από εκείνο που όφειλε να φορολογηθεί για ένα συγκεκριμένο φορολογικό έτος, μέσα σε έξι χρόνια από τη λήξη του φορολογικού αυτού έτους. Σύμφωνα με το εδάφιο 2 του ίδιου άρθρου, το χρονικό όριο των 6 χρόνων αυξάνεται σε 12 χρόνια όταν ο φορολογούμενος είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης, με βάση τα γεγονότα και αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν ενώπιον του Εφόρου, χωρίς να είναι απαραίτητο ο φορολογούμενος να κριθεί ένοχος από το Δικαστήριο.
- 25 30 4. Με βάση τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, ο αιτητής ο οποίος ενώ εισέπραττε ενοίκια για τα υπό εκδίκαση φορολογικά χρόνια από την οικία του στο Στρόβολο, δεν τα δήλωνε στον φόρο εισοδήματος, είναι ένοχος τουλάχιστον εσκεμμένης παράλειψης και ως εκ τούτου η απόφαση του Εφόρου να επιβάλει φορολογίες πέραν των 6 χρόνων εφαρμόζοντας το εδάφιο 2 του Άρθρου 23, είναι ορθή.
- 35

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Frangou (1965) 3 C.L.R. 641,

Solomonides v. Republic (1968) 3 C.L.R. 105,

Theocharides v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2755,

Constanne Estates Ltd v. Republic (1982) 3 C.L.R. 859,

5

Ioannides v. Republic (1985) 3(C) C.L.R. 1801.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος να επιβάλει στον αιτητή φορολογία για τα φορολογικά έτη 1978(77)-1987.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

15

A. Κ. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η προσφυγή στρέφεται εναντίον των φορολογιών για τα φορολογικά έτη 1978(77) - 1987 που επιβλήθηκαν στον αιτητή από τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος.

Η ουσία της προσφυγής αφορά την απόφαση του καθ' ου η αίτηση-Εφόρου Φόρου Εισοδήματος:

25

(α) Να προβεί στην αναθεώρηση των φορολογιών του αιτητή για τα επίδικα έτη 1978(77)-1987 και να φορολογήσει ενοίκια τα οποία εισέπραττε ο αιτητής από οικία την οποία ενοικίαζε στο Στρόβολο, και

30

(β) Να προβεί σε αναθεώρηση φορολογιών πέραν της περιόδου των 6 ετών και συγκεκριμένα των φορολογικών ετών 1978(77) - 1982.

35

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής: Ο αιτητής υπέβαλε δηλώσεις εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1978(77)-1987, χωρίς να συμπεριλάβει στο εισόδημα του τα ενοίκια που εισέπραττε από την οικία του στο Στρόβολο.

40

Το εισόδημα του αιτητή, κατά τον ουσιαστικό χρόνο, προερχόταν από τους μισθούς του από την Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου και από ενοίκια οικίας στο Στρόβολο. Στις 4/7/1988 ο αιτητής

5 υπέβαλε μέσω των Ελεγκτών του, κατάσταση με τα ενοίκια που εισέπραττε κατά τα πιο πάνω χρόνια. Όταν ο καθ' ου η αίτηση αντελήφθηκε ότι ο αιτητής δεν είχε φορολογηθεί για τα ενοίκια που εισέπραττε, ο καθ' ου η αίτηση προέβηκε σε επιπρόσθετες φορολογίες εναντίον των οποίων ο αιτητής υπέβαλε ένσταση. Ακολούθως, με επιστολή του ημερομηνίας 22/4/1989 (Παράρτημα Γ στην ένσταση), ο καθ' ου η αίτηση αποφάσισε την ένσταση για τους λόγους που εκτίθενται στην πιο πάνω επιστολή.

10 Το πρώτο ερώτημα που εγείρεται, είναι κατά πόσον τα ενοίκια που εισέπραττε ο αιτητής από την οικία του στο Στρόβολο υπόκεινται σε Φόρο Εισοδήματος.

15 Το γεγονός ότι ο αιτητής εισέπραττε ενοίκια από την οικία του στο Στρόβολο, δεν αμφισβητείται. Τα ενοίκια υπόκεινται σε φορολογία με βάση το άρθρο 5(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1983. Κατά συνέπεια το ερώτημα είναι κατά πόσον ο αιτητής δικαιούται να φορολογηθεί με βάση την ετήσια αξία της ιδιοκτησίας του στο Στρόβολο, αντί με βάση τα ενοίκια που εισέπραττε, σύμφωνα με τις πρόνοιες της δεύτερης επιφύλαξης του άρθρου 5(1) (στ) το οποίο προνοεί ως εξής:

25 "Νοείται περαιτέρω ότι οσάκις εργοδοτούμενος τις μετατίθεται υπό του εργοδότη του εκ της πόλεως ή του τόπου όπου διέμενεν εν κατοικία ανηκούση εις αυτόν ή εις την σύζυγόν του εις άλλην πόλιν ή τόπον και συνεπεία της τοιαύτης μεταθέσεως αναγκάζεται να ενοικιάση την τοιαύτην κατοικίαν, το εξ αυτής προκύπτον εισόδημα εφ' όσον ο μετατεθείς εργοδοτούμενος ή η σύζυγος αυτού δεν κέκτηται ιδιόκτητον κατοικίαν εν τω τόπω ένθα μετετέθη, θεωρείται, εάν ο εργοδοτούμενος εκλέξη τούτο, ως η ετησία αξία της ιδιοκτησίας, υπολογιζόμενη ως εν τη παραγράφω (γ) του παρόντος εδαφίου· η τοιαύτη εκλογή άπαξ γενομένη είναι ανέκκλητος διά το χρονικόν διάστημα της τοιαύτης ενοικιάσεως."

35 Η πιο πάνω επιφύλαξη, εφαρμόζεται σε περίπτωση που ένας μισθωτός αναγκάζεται να ενοικιάσει την κατοικία του γιατί μετατίθεται από τον τόπο όπου βρίσκεται η κατοικία του σε άλλο τόπο και ενοικιάζει άλλη κατοικία. Στην προκειμένη περίπτωση οι πρόνοιες της επιφύλαξης αυτής δεν εφαρμόζονται για το λόγο ότι η οικία του αιτητή κτίστηκε το 1977 όταν αυτός υπηρετούσε ήδη στη Λεμεσό όπου είχε τοποθετηθεί από την πρώτη ημέρα της πρόσληψής του στην Α.Η.Κ., στις 11/12/1967. Όταν ο αιτητής τοποθετήθηκε στη Λεμεσό, δεν είχε ιδιόκτητη κατοικία στο Στρόβολο. Περι-

πλέον, ο αιτητής δεν είχε μετατεθεί, αλλά είχε τοποθετηθεί στη Λεμεσό όταν προσλήφθηκε από την Α.Η.Κ. (Βλ. ένορκη δήλωση του αιτητή με ημερομηνία 31/7/1990). Η οικία αυτή δε χρησιμοποιήθηκε σαν κατοικία του αιτητή μετά την ανέγερσή της, παρά μόνο όταν αυτός μετατέθηκε στη Λευκωσία τον Ιούλιο του 1987.

5

Ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι έκαμε στο Γραφείο του Φόρου Εισοδήματος στη Λεμεσό συμφωνία με την οποία έγινε αποδεκτό ότι υπό τις συνθήκες επρόκειτο περί ιδιοκατοικίας με συνέπεια να μην διεκδικήσει άλλες σημαντικές εκπτώσεις, δεν έχει θεμελιωθεί, διότι από το φορολογικό φάκελο του αιτητή δε φαίνεται να υπήρξε οποιαδήποτε συμφωνία του αιτητή με υπάλληλο του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος Λεμεσού για να φορολογείται με 4% της εκτιμημένης αξίας της οικίας, αντί των ενοικίων που εισέπραττε από αυτήν (Βλ. ένορκη δήλωση του Πουλλά με ημερομηνία 21/9/1990).

10

15

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι οι πρόνοιες της προαναφερθείσας επιφύλαξης του άρθρου 5(1)(στ) δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση του αιτητή και επομένως ο αιτητής δεν μπορούσε να εκλέξει να φορολογηθεί πάνω στην ετήσια αξία της ιδιοκτησίας.

20

Δεδομένου ότι ο αιτητής δεν είχε δικαίωμα να επιλέξει να φορολογηθεί με βάση την ετήσια αξία της ακίνητης ιδιοκτησίας του, αλλά έπρεπε να φορολογηθεί με βάση τα ενοίκια που εισέπραττε, το επόμενο ερώτημα είναι κατά πόσον ο καθ' ου η αίτηση είχε δικαίωμα να προβεί στις επιπρόσθετες φορολογίες για τα υπό εκδίκαση φορολογικά έτη. Οι επίδικες φορολογίες επιβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 23 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1988. Το άρθρο αυτό, έχει ως εξής:

25

30

"23(1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι πρόσωπον τι εφ' ου επεβλήθη φόρος δυνάμει οιουδήποτε νόμου, περιλαμβανομένου και νόμου Κοινοτικής Συνελεύσεως επιβαλλόντος προσωπικήν εισφοράν υπό μορφήν φόρου εισοδήματος, ψηφισθέντος είτε προ είτε κατόπιν της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου, δεν εφορολογήθη ή εφορολογήθη διά ποσού ελάσσονος εκείνου διά του οποίου ώφειλε να φορολογηθή, ο Διευθυντής δύναται, εντός του φορολογικού έτους ή εντός εξ ετών από της λήξεως αυτού, να επιβάλη εις το πρόσωπον τούτο φορολογίαν τοιούτου ποσού ή τοιούτου επιπροσθέτου ποσού οίον επεβλήθη δυνάμει των διατάξεων που επιβαλλόντος τον φόρον νόμου και έδει να είχε βεβαιωθή και εισπραχθή δυνάμει των εν λόγω διατάξεων, αι δε

35

40

διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται επί της
 τοιαύτης βεβαιώσεως και του επί τη βάσει αυτής επι-
 βληθέντος φόρου:

- 5 Νοείται ότι κατά την διενέργειαν πάσης τοιαύτης βεβαι-
 ώσεως ο Διευθυντής χορηγεί τοιαύτας εκπτώσεις οίας
 προβλέπει ο επί του οικείου φορολογικού έτους εφαρμο-
 ζόμενος νόμος, ο δε βάσει της βεβαιώσεως καταβλητέος
 10 φόρος επιβάλλεται συμφώνως προς τους συντελεστές οι
 οποίοι προβλέπονται υπό του επί του οικείου φορολογι-
 κού έτους εφαρμοζομένου νόμου.

- (2) Οσάκις τις είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμένης παραλεί-
 15 ψεως, το χρονικόν όριον των εξ ετών το οποίον ανα-
 φέρεται εν τω εδαφίω (1) αυξάνεται εις δώδεκα έτη."

- Σύμφωνα με το πιο πάνω άρθρο 23, ο καθ' ου η αίτηση, Έφο-
 ρος Φόρου Εισοδήματος, έχει εξουσία να επιβάλει επιπρόσθετες
 φορολογίες στις περιπτώσεις όπου κρίνει ότι ένας φορολογού-
 20 μενος δεν φορολογήθηκε ή φορολογήθηκε με ποσό λιγότερο από
 εκείνο που όφειλε να φορολογηθεί για ένα συγκεκριμένο φορο-
 λογικό έτος, μέσα σε έξι χρόνια από τη λήξη του φορολογικού
 αυτού έτους. Σύμφωνα με το εδάφιο (2) του ίδιου άρθρου, σε πε-
 25 ρίπτωση που ο φορολογούμενος είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμέ-
 νης παράλειψης, το χρονικό όριο των 6 χρόνων, το οποίο ανα-
 φέρεται στο εδάφιο (1), αυξάνεται σε 12 χρόνια.

- Μια σειρά αγγλικών αποφάσεων που υιοθετήθηκαν από τα δι-
 κά μας δικαστήρια, υποστηρίζουν ότι η επιβολή επιπρόσθετων
 30 φορολογιών δικαιολογείται και επιβάλλεται όταν η αρχική φορο-
 λογία είναι εσφαλμένη, είτε σε ότι αφορά τα γεγονότα, είτε σε ότι
 αφορά το Νόμο. Ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος, έχει εξουσία να
 επιβάλλει επιπρόσθετες φορολογίες οποτεδήποτε κρίνει ότι απο-
 35 καλύφθηκαν νέα γεγονότα ή όταν ο ίδιος αντιληφθεί την ύπαρξη
 ορισμένων γεγονότων ή ακόμα και όταν μεταβάλει αντίληψη σχε-
 τικά με την ερμηνεία και εφαρμογή νομοθετικής διάταξης. Βλέπε,
 μεταξύ άλλων τις υποθέσεις **Δημοκρατία ν. Φράγκου** (1965) 3
 Α.Α.Δ. 641, **Σολωμονίδης ν. Δημοκρατίας** (1968) 3 Α.Α.Δ. 105,
Θεοχαρίδης ν. Δημοκρατία (1985) 3 Α.Α.Δ. 2755 (όπου το Δικασ-
 40 στήριο δέχτηκε ότι οι επιπρόσθετες φορολογίες μπορούν να επι-
 βληθούν όταν διαπιστωθεί ότι η νομοθεσία εφαρμόστηκε εσφαλ-
 μένα κατά την επιβολή της αρχικής φορολογίας) και **Constanne
 Estate Ltd. ν. Republic** (1982) 3 C.L.R. 859. Στην τελευταία υπό-
 θεση το Δικαστήριο τόνισε τα πιο κάτω στη σελίδα 868:

"..... Section 23 confers power on the Commissioner to raise, subject to the time of limitation envisaged by the law, an additional assessment whenever he bona fide forms the view that the taxpayer was undercharged as a result of an earlier assessment; it is open to the Commissioner to conclude thus, either because of a new appreciation of the facts or of the implications to the law in their application to the particular facts of the case."

5

Ενόψει των πιο πάνω, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αν οι επίδικες επιπρόσθετες φορολογίες είναι ορθές φορολογίες, οι αρχικές φορολογίες ήταν εσφαλμένες και επομένως ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος είχε εξουσία να επιβάλει τις επιπρόσθετες επίδικες φορολογίες. Και στην προκειμένη υπόθεση, είμαι της γνώμης ότι οι επιπρόσθετες φορολογίες είναι οι ορθές φορολογίες.

10

15

Το δεύτερο ερώτημα που εγείρεται, είναι κατά πόσον ο καθ' ου η αίτηση, Έφορος Φόρου Εισοδήματος, είχε εξουσία να προβεί σε αναθεώρηση των φορολογιών πέραν της περιόδου των έξι ετών και συγκεκριμένα να προβεί στην αναθεώρηση των φορολογιών των ετών 1978(77)-1982.

20

Όπως ήδη τονίστηκε, σύμφωνα με το εδάφιο (2) του πιο πάνω άρθρου 23, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης, το χρονικό όριο των 6 χρόνων το οποίο αναφέρεται στο εδάφιο (1), αυξάνεται σε 12 χρόνια. Από τη διατύπωση του προαναφερθέντος εδαφίου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος έχει εξουσία να προβαίνει στην επιβολή επιπρόσθετων φορολογιών πέραν των έξι ετών όταν εξακριβωθεί από τα ενώπιόν του γεγονότα, ότι ο φορολογούμενος είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης. Δηλαδή, σε τέτοιες περιπτώσεις το εδάφιο (2) παρατείνει την περίοδο των 6 χρόνων στα 12 χρόνια. Για να εφαρμόζεται το άρθρο αυτό, δεν είναι απαραίτητο να καταδικαστεί ο φορολογούμενος από το Δικαστήριο, αλλά είναι αρκετό όταν από τα γεγονότα που υπάρχουν ενώπιον του Εφόρου, προκύπτει ότι ο φορολογούμενος, είτε είναι ένοχος δόλου, είτε εσκεμμένης παράλειψης. Το άρθρο αυτό, έτυχε ερμηνείας στην υπόθεση *Ευαγγελία Ιωαννίδη ως διαχειρίστρια της ιδιοκτησίας του Σάββα Ποέρου ν. Δημοκρατία* (1985) 3 Α.Α.Δ. 1801, όπου το Δικαστήριο αποφάσισε στη σελίδα 1824, ότι η περίοδος των 6 χρόνων επεκτείνεται σε 12 χρόνια σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι ένοχος δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης με βάση τα γεγονότα και αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν ενώπιον του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος και ότι δεν είναι απαραίτη-

25

30

35

40

το να βρεθεί ένοχος ο φορολογούμενος από το Δικαστήριο.

5 Από τα γεγονότα όπως εκτίθενται πιο πάνω, δεν υπάρχει καμιά
αμφιβολία ότι ο φορολογούμενος εισέπραττε ενοίκια για τα υπό
εκδίκαση φορολογικά χρόνια από την οικία του στο Στρόβολο και
10 ότι το εισόδημα αυτό δεν περιλαμβανόταν στις δηλώσεις που υπέ-
βαλλε ο αιτητής για τα χρόνια αυτά. Η πρώτη φορά που δηλώθη-
καν τα ενοίκια ήταν με την επιστολή των Ελεγκτών του αιτητή,
ημερομηνίας 4/7/1988, στην οποία περιλήφθηκε κατάσταση με τα
20 ενοίκια που εισέπραττε ο αιτητής. Επομένως, ο αιτητής είναι ένο-
χος τουλάχιστον εσκεμμένης παράλειψης, και γι' αυτό το λόγο ο
Έφορος Φόρου Εισοδήματος ορθά εφάρμοσε το εδάφιο (2) του
άρθρου 23 και επέβαλε φορολογίες πέραν των 6 χρόνων.

15 Ενόψει των πιο πάνω, είμαι ικανοποιημένος ότι οι ισχυρι-
σμοί του αιτητή ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά
παράβαση της κειμένης περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νο-
μοθεσίας, ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε καθ' υπέρβαση εξου-
20 σίας, ότι η υπό κρίση απόφαση στερείται δέουσας έρευνας και
αιτιολογίας και ότι ενήργησε υπό καθεστώς πραγματικής πλά-
νης περί τα πράγματα, δεν ευσταθούν.

25 Είμαι της γνώμης ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση, Εφό-
ρου Φόρου Εισοδήματος, ήταν λογικά επιτρεπτή υπό τις περι-
στάσεις και συνεπώς η προσφυγή απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

30 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*